

Han och kallar och vi alla måst lyda.
 Gofar rofkt på en gång!
 Tiden blir ej så lång.
 Låt oss winda me'n tåget löper lätt.

3. När vårt tåg wisa steg
 Några man bräcker af
 Till att göra Mårsssegeln lösa,
 Vårt Stogs-segel hisas opp,
 Men förglöm ej vår Fock,
 Låt oss winda me'n tåget löper lätt.

4. När vårt segel står i topp,
 Uppå Gud sätt vårt hopp;
 Winda ankaret hurtigt — och båten.
 La er an Timmerman,
 Skeppet swajar från land.
 Gud ledsage oss med sin hand.

5. Ett jag ej förglömme kan,
 Flikorna uppå strand
 Fälla tårar på snöhvita lindens
 De wist änka och ber:
 Gud han ware med er,
 Han ledsage er på bbljorna blå.

6. Dersöre nu en och hwar,
 Som på Skepp farit har,
 Bedjen Gud att han tacks oss bewara,
 Att ej bbljan den blå
 Oss ej uppstuka må.
 Låt oss winda me'n tåget löper lätt.

Säljes i Wiernstahls Bokhandel i Stockholm.

Uppsala, tryckt hos Em. Brugelius, 1827.

1. Vi som på hafwet wida
 I storm och owär wandra fring,
 Vi får ej längre bida
 Se flickor i en ring,
 Hur de oss fransar binda
 Och sätta oss uppå.
 När wi vårt ankar winda,
 Och tåg om spelet linda,
 Vi straxt till sjöns då gå!

2. Då wi med mod och ndje
 Vårt ankar lyckligt-windat opp,
 Så hisa wi med löje
 Mårss-segel upp i topp.
 När segel-flaggan swajar,
 Då säga wi adjö!
 Se wimplar hur de walar
 Wi rår i fyrkant fajar.
 Lef wäl hwar Swensker nö!

3. Vi låte focken falla,
 En man wid springet färdig står,
 Ja flara å wi alla
 När wi kommando får.
 Vårt skepp i låga blänker
 Af snälla stycke-skott.
 Jag på min flicka tänker,
 All sorg i hafwet sänker
 Och lyckligt seglar bort.

N:o 577.

4. Med tåcka finder wåta,
Min flicka uppå stranden står,
Udöf förwål min sata,
Jag affsed från dig tar,
Jag dig i mörkret gämmar
Till dess jag dig får se.
Hwar natt jag om dig drömmar
Och aldrig dig förslömmar,
Förrän jag med dig blir.

5. Då himlen blifwer mulen
Och solen under målnen går,
Ja natten kall och kulen,
Då kostar det wißt på,
När regn och snö sig blanda
Och hafsens böljor rörs,
Då måste jag som andra,
På stolta böljan wandra,
När blix och donder hörs.

6. Åt se hur Sjöman snäller
Han uti mårten swingar sig,
Han aktar ej hwad galler,
Han är så gladelig.
Han skundom win får dricka,
Ja watten mest är wan,
Ja lycklig är den flicka
Som Sjömans skål får dricka,
Och säga: Skål, min man!

7. Nu waren då wälkomne
I Sjöman ifrån utländsk ort,
Ja alla å wi glada
Att resan gått så fort.

Wälkommen till din flicka,
Hon längtat efter dig!
Så will wi din skål dricka
Och önska dig god lycka,
Ja, hurra, hwar för sig.

8. Blås upp i Musikanter,
För Sjömans-gökar friskt låt gå,
En alla ha de hjertan
Lifsom af jern och stål.
Ja alla å de klara,
Att waga lif och blod
För fosterlandets ära
Och våra flickor fåra;
Och det med hurtigt mod.

9. Wi årans fransar knyta
Att sätta på de Swenska mör,
Wi sedan hjertan byta
Så länge tills wi dö.
Åt tåcka fåra själar,
Gåm aldrig bort er wån;
Som för sin flicka trålar,
Mot werldens falskhet stråfwar,
Gif hjertat ert igen.

1. Bäst wi åre uti ro,
Kommer Lotsen ombord,
Winden fogar sig och wi göre oss klara,
Wår Kapten säger: opp!
Lustigt mod i wår kropp.
Låt oss winda me'n tåget löper lätt.

2. När wår Styrman order får,
Som för oss alla går,